

VECKOBLADET

2015:15

150508

41:a årgången

INGEN VB NÄSTA VECKA, NU IGEN!

Veckobladet är nu på gränsen att bli varannaveckastidning. Nästa vecka tar red ledigt igen och ägnar sig åt fröer, gräs och sånt. Men sen kör vi varje vecka (nästan) fram till midsommar.

red

MEDLEMSMÖTE I VÄNSTERPARTIET LUND

Med anledning av budgetförhandling i kommunen. Det är ett viktigt möte för att diskutera budgeten i det svåra politiska läget, där vi idag är med och regerar men med en borgerlig budget. Hur förhandlingarna går och vad som blir resultatet är idag inte klart.

Förhoppningsvis har vi en bättre bild till medlemsmötet.

Tid och plats för medlemsmötet

Datum 13 maj 2015

Tid 19.00

Plats ABF Killiansgatan

POLITIKEN 4 2015

Delade meningar om året som gått

Diskussion och delade meningar om året som gått på fullmäktigemötet i april.

Hanna Gunnarson rapporterar.

Robotar - vänner eller fiender?

När allt fler jobb automatiseras bort är det en fantastisk möjlighet, men samtidigt måste vi minimera riskerna för massiv utslagning.

Abe Bergegårdh resonerar kring hur robotarna kan bli våra bästa vänner.

VECKANS CITAT

För att uttrycka det enkelt: Jag blir glad när Jan Björklund är ledsen.

Klimatfrågan är, mina damer och herrar, ingen fråga. Klimatfrågan är ett svar på vår civilisations förbrytelser mot naturen.

Göran Greider, förstamajtal i Gagnefs kyrkby

Att leda Sverigedemokraterna och säga att man inte är rasist är som att dra in magen när man väger sig

Ylva Johansson, förstamajtal i Malmö

MÄNNISKOR HAR FÖR MYCKET FRIHET AV GUNNAR STENSSON

”Han tyckte samhället hade blivit så dåligt. Det borde vara strängare, människor här har för mycket frihet. Han anser att det bör vara mer regler. Statskyrkan borde vara en ordentlig statskyrka, mera bestämd. Prästen borde vara mer som i gamla dar. Det tycker jag också. Det norska evangeliet är snart inte hållbart längre. Anders tycker att det är fel att det inte finns kristendomsundervisning i skolan längre.”

Beskrivning av en Sverigedemokrat? Eller en Kristdemokrat i Ebba Busch Thors nya KDS, som står längst till höger?

Nej, läsaren har förstås begripit att det är Anders Breivik, sådan som hans mor beskriver honom i Åsne Seierstads *En av oss. En berättelse om Norge*. Bonniers förlag.

FRAMTIDENS VÅRD OCH OMSORG AV ELLEN

När jag åkte tåg i förra veckan läste jag en Svenska Dagbladet som SJ bestod mig med.

I denna fanns en av alla dessa bilagor som ramlar ur dagstidningarna idag. Bilagan hette "Framtidens vård och omsorg". Hela baksidan av bilagan var en annons för vin. Detta vin är visserligen ekologiskt men bidrar ju

ändå till ökat behov av vård och omsorg.

Så roligt kan det bli när reklamen ska finansiera allt.

FREDSJUBILEUM AV GUNNAR STENSSON

Tyskland kapitulerar 7 maj 1945

”Först så tar vi Musse och hänger i en gren.

Sen så tar vi Hitler och dänger i en sten.

Sedan så tar vi Ribbentrop

och hänger opp

i tallens topp.

Farväl, nazisters hopp.

Farväl, nazisters hopp.”

Så gästade vi 10–12-åringar på gator och skolgårdar i krigets slutskede. Slagdängan sjöngs över hela landet på Lili Marlenes melodi.

Jag var inackorderad hos en lokföraränka på Bäckaslövsvägen i Växjö:s södra utkant intill regementet tillsammans med Göte från Kvarnamåla, som jag delade rum med, och två gymnasister som snart skulle ta studenten. Göte och jag var tolv år.

När vi åt middag brukade den ene gymnasisten – han kom från Älmhult – tala om kriget. Han var övertygad nazist och fällde ett yttrande som jag minns ordagrant: ”Om jag fått som jag velat så hade mina ben nu vitnat på Ukrainas slätter.”

När vi fick höra att Tyskland kapitulerat sa jag ungefär: Där ser du att nassarna förlorade!

Han gav mig en smocka, inte särskilt hård, på ena kinden.

Sedan gick jag ner mot stans centrum. Det var vid femtiden, efter middagen. Gräset utanför Växjö Mekaniska Verkstad var mycket grönt.

FNL segrar 30 april 1975

”Till vapen vi i sorg och vrede går.

Ett enat folk bakom gevären står.

När vi askan ser från den brända byn

så stiger vårt hat mot skyn.

(Det var därifrån napalmbomberna kom)

Vi slår tillbaka.

Vi går mot seger

och USA fördrivs från Söderns land

i färd, död och brand.”

De första åren sjöng vi ”Befria Södern” i en sorts desperation. Hoppet om seger verkade orimligt. Men vi älskade raden ”Vi slår tillbaka”.

1975 blev det verklighet. 1 maj samlades 50 000 i Stockholm och kanske 1000 på stortorget i Lund för att fira befrielsen.

JURISTERNA VILL TA ÖVER AV LUCIFER

Nog är det plågsamt att bevittna hur kampanjen mot nämndemannainslaget i den svenska rättskipningen bara fortsätter. Juristerna arbetar till synes framgångsrikt med att flytta fram positionerna för det egna skrået och det har de naturligtvis all rätt

att göra, men man kan förundras över hur lite motstånd de möter. De hoppas helt enkelt ta över hela makten i domstolarna och tar varje tillfälle att tala om hur vi de juridiskt obildade nu kan dra.

Det senaste är att de skjuter in sig på att det kan finnas sverigedemokratiska nämndemän i migrationsdomstolarna. De anses nämligen inte vara opåverkade av vilket parti som har föreslagit dem. Häpnadsväckande nog har jag hört vänsterpartister säga detsamma – SD-utsedda nämndemän borde inte få döma i migrationsmål. Enligt en undersökning som gjorts av en forskare i Uppsala ska de ärenden där det finns en SD-utsedd nämndeman med någon procentandel ha varit mer negativ till uppehållstillstånd än genomsnittet, medan KDS-, V- och Mp-utsedda har varit något mera positiva än detsamma.

Det här med demokrati och likhet inför lagen tycks vara en mycket tunn fernissa som kan brytas upp när det passar. Man skulle önska att dessa punktvis militanta V-sympatisörer skulle lära sig mer historia, t.ex. om hur Vänsterpartiets föregångare var nära att förbjudas under andra världskriget och hur V-anhängare i många år förföljdes eller utestängdes i organisationer och på arbetsplatser. Om SD-anhängare inte ska få vara nämndemän på samma villkor som andra, ska SD-anhängare överhuvud få sitta i riksdag och kommunfullmäktige – de kan ju i viktiga ärenden påverkas av sin politiska övertygelse?

Önskan om att domarna helt ska släppas fria från det minimum av insyn i domstolarna som nämndemännen står för måste väl bottna i en föreställning om att domare inte har politiska åsikter. De är experter i juridik vilket nämndemän förvisso inte är, vilket brukar anföras som argument för att de ensamma ska få bestämma. Har de inga åsikter om hur samhället ska utvecklas? För det är ju så att nämndemännen inte sitter i domstolarna som partirepresentanter och att de är ofta mycket löst knutna till partierna och är ofta inte partimedlemmar. Det är verkligen inte tal om några bundna mandat. Jag har egna erfarenheter från en regional skattenämnd, en typ av nämnd som mycket riktigt avskaffades härom året. Jag hade från början en vag föreställning om att de borgerliga medlemmarna skulle vara mer benägna att vara mer frikostiga mot de slarviga och ibland skatteflyktande medborgare och företag vi behandlade. Så var det alls inte, i nämnden härskade en nästan klassisk samhälls- och skattemoral. Däremot kunde vi enas om att gå emot skatteförvaltningens inte sällan mekaniska tolkning av lagstiftningen och dess ovilja att använda det utrymme upp och ned som ofta finns. Alla våra sammanträden var förstås sekretessbelagda – vi fick inte ens lov att ta med oss föredragningslistan därifrån, Att vi skulle vara redovisningsskyldiga för de partier som valt oss till ledamöter var otänkbart. Men alla som deltar i nämndverksamhet av denna typ har naturligtvis åsikter, åsikter som har fått oss att hamna i olika partier. Det gäller också domare.

Vi som har förmånen att leva i en universitetsstad under många år har haft rika tillfällen att göra oss en bild av vem som blir jurist. Låt mig helt enkelt säga att man av detta inte får stor tilltro till jurister. Det är en utbildning som i huvudsak rekryterar från övre medelklassen. och även om det är inte är hela sanningen så kommer de få av annan klassbakgrund som hamnar där påverkas av sin omgivning och de inkomster man kan påräkna som advokat, affärsjurist, åklagare, domare etc. Skulle dessa personer vara nollställda i sin rättskipning? Det ska ingen inbilla mig.

Senast i dag torsdag har Sydsvenskan en andra ledare som upprepar de gängse argumenten. Och visst, det förekommer att inte så purunga nämndemän är jäviga eller sitter och somnar.

Det händer också hovrättsjurister kan jag meddela och det är tydligt att det bör skänkas ut mer och starkare kaffe i domstolarna. ”De politiskt tillsatta nämndemännen har – helt naturligt – med sig sina politiska värderingar in i rättsalen”, skriver Sydsvenskan. Jaha, men skulle det inte gälla domare? ”Nämndemännen s roll bör minskas eller helt avskaffas.” slutar SDS med. Men juristerna bakom den opinion Sydsvenskan stöder agerar i uppenbart egenintresse och det ska vi andra naturligtvis inte falla undan för.

FULLSATT MÖTE NÄR INGMAR KARLSSON BEGRAVDE DEN S.K. FREDSPROCESSEN AV BERTIL EGERÖ

Lundaborna är inte så duktiga på att visa sitt stöd till Ship to Gaza, eller till den lilla grupp som varje lördag står på Stortorget och manifesterar mot Israels ockupationspolitik. Men när SKV Lund, Palestina-gruppen i Lund och ABF i förra veckan ordnade ett möte med Ingmar Karlsson var det fullt i lokalen.

De som inte besökt de palestinska områdena fick genom Lars Linnersten foton en konkret bild av Västbanken och Gaza. Sedan några av oss lyckats fästa den nödvändiga lilla micken på Ingmars Karlssons huvud drog han mycket övertygande historien om den schimär som ännu försvaras av många regeringar i väst: fredsprocessen. Det mesta återfinns i den utomordentliga boken ”Bruden är vacker men har redan en man” som kom ut häromåret och nu är slutsåld. ”Det blir ingen pocketutgåva”, berättade Ingmar utan att mer än antyda förklaringen: hökarna som jobbar på att hindra dess spridning, kanske för att den blir så övertygande genom att enbart israeliska och judiska källor utnyttjats.

Fredsprocessen ett tomt skal

Säkert fanns det bland oss en del som trott att fredsprocessen verkligen var en process mot ett gemensamt mål: två jämbördiga stater. Den myten smulades sönder. Allt har handlat om taktik för att misstänkliggöra palestinierna och få oss att tro att israelerna verkligen var beredda till en fredlig lösning. Den egyptiske ledaren Sadats insteg i processen, Camp David-avtalet och andra till synes viktiga steg i förhandlingsprocessen var ett spel för världens alla media och oss vanliga som tror på det vi läser och hör. Ett spel, en taktik bakom vars rygg den israeliska ockupationen beslutsamt fortsatts med fler illegala bosättare, mer mark rövad från palestinierna.

”Israel vill allra helst helt bli av med palestinierna, men annars förvisa dem till något slags bantustanliknande områden”, sade Karlsson. ”Det kan kallas apartheid, med den skillnaden att medan det vita Sydafrika behövde de svartas arbetskraft vill israelerna enbart ha palestiniernas land.”

Demografisk dynamik påverkar

Ingmar Karlsson pekade flera gånger på den centrala frågan om den demografiska balansen mellan judiska och palestinska israeler. Palestinierna har större familjer och knapar gradvis in på judarnas krympande majoritet. Att – till synes – släppa Gaza var ett svar på hotet att

judarna i en framtid kan komma att befinna sig i minoritet.

Hur kan denna konflikt sluta? För Ingmar Karlsson spelar den europeiska politiken en liten roll så länge USAs massiva stöd för Israel står kvar. Men han ansåg sig kunna se tecken på att palestinierna nu överväger det slutliga kortet: att överlämna sig i ockupantens makt, att därmed ge Israel ansvaret för det Stor-Israel som skulle bli resultatet. Att utvärda diskrimineringens förödmjukelser och agera politiskt inom den stat som då uppstår.

”Tiden gör jobbet” – i Ingmar Karlsson perspektiv verkade detta vara en ofrånkomlig process. Skulle EU (och FN och alla andra) verkligen vilja få slut på konflikten, ja då ska de upphöra med alla bidrag så går det fortare – var hans sista ord.

HJÄRUP TILL LUND – BURLÖV TILL MALMÖ AV GUNNAR STENSSON

Redan när jag läste kulturgeografi vid Sölvegatan 1969 fick jag veta att kommungränser och andra administrativa gränser i Lundatrakten var feldragna.

Hjärup borde till exempel höra till Lund, inte till Staffanstorp. Televerkets gränsdragning mellan Lund och Malmö var lika galen. Folk som bodde i Flackarp hade 040-nummer, folk i Klostergården 046. Att ringa till Flackarp var rikssamtal. Dyrt.

En av kulturgeografins huvuduppgifter är att se till att gränser anpassas efter sociala och ekonomiska nätverk som skolor, sjukhus, arbete, fritid och kultur.

Andreas Ekström föreslog i Sydsvenskan för ett par veckor sedan att kommungränserna borde ritas om. Bland annat borde Hjärup föras från Staffanstorp till Lund. Vilket många Hjäruksbor också önskar.

Klostergårdens byalag upptäckte den problematiska gränsdragningen när vi började engagera oss för Flackarps mölla som, trots att den ligger på gångavstånd från Klostergården, hör till Staffanstorp.

Reportagen om våra planer beträffande möllan placerade Sydsvenskan på Staffanstorpsidan och de blev därför okända för flertalet lundabor som läser en annan sida.

Nå, nu har Flackarps invånare bildat en förening för sin mölla vilket gjort våra ansträngningar överflödiga. Utmärkt! Vi hade knappast de resurser som krävdes för att ta ansvar för den, i synnerhet med tanke på det administrativa krånglet.

Nu ska vi tillsammans med Flackarps möllförening arbeta för att göra möllan känd för lundaborna som det fascinerande kulturminnesmärke den är.

Örestad

Andreas Ekström perspektiv är förstås betydligt mer storslaget än Klostergårdens byalags. Han återuppväcker den gamla Örestadsvisionen, åtminstone till en del: en sammanslagning av Lund och Malmö.

När jag 1970 började undervisa i Heleneholmsskolan utrustades jag med ett påkostat ljudbildband som skildrade den påbörjade utvecklingen mot ett mäktigt Örestad, som omfattade Malmö, Lund, Helsingborg, Helsingör och Köpenhamn. Det fanns ingen bro på den tiden, men i framtidens Örestad skulle det finnas flera. Varven i Malmö var världsledande, vi gjorde studiebesök där. ”Om man placerade Lunds domkyrka i lastrummet skulle bara toppen av kyrktornen synas.”

Vi gjorde en del skolresor för att studera det framväxande Örestad. Kul!

Så kom varvskrisen och depressionen och Malmö blev ännu en gång stukad av historien, precis som 1914. De mer än tjugofem år jag undervisade där var staden i kris. Till slut kom

bron och Västra hamnen.

Nu dyker alltså visionen upp igen. Jag är djupt involverad: En av mina döttrar bor med sin familj i Hjärup, en annan i Burlöv och dessutom har jag vuxna barnbarn i Helsingborg, Lund och Malmö samt en svåger från Köpenhamn.

Det är kulturgeografiska fakta.

PÅ SÖNDAG SEGLAR MARIANNE - AVFÄRDSFEST PÅ FREDAG

PRESSMEDDELANDE: 2015-05-07

Söndagen den 10 maj vid 19-tiden lämnar *Marianne av Göteborg* hemmahamnen. Trålaren, som Ship to Gaza Sverige och Ship to Gaza Norge tillsammans anskaffat, inleder en sjöresa på knappt 5000 nautiska mil mot östra Medelhavet och den blockerade Gazaremsan. Där kommer hon att sammanstråla med ytterligare ett antal fartyg, som tillsammans bildar Freedom Flotilla III och genomföra fredlig ickevåldsaktion för att bryta den illegala och inhumana blockaden av Gazaremsan.

På vägen ner kommer Marianne att angöra europeiska hamnar för manifestationer mot blockaden. De tre första anhalterna blir Helsingborg, Malmö och Köpenhamn. Senare hamnar kommer att meddelas i kommande pressmeddelanden.

Inför avfärden vill vi dock göra ett antal tillkännagivanden:

Avseglingsfest på Röda sten

Fredagen den 8/5 kl. 15-23 inbjuder Ship to Gaza in till stor avseglingsfest på Röda Sten. Besökare kommer bjudas på båtvisningar, levande musik och andra uppträdanden, tal och trevligt umgänge. För ett fullständigt program se shiptogaza.se

Last

Marianne är inget lastfartyg men hon kommer att föra med sig en begränsad last bestående av bland annat solcellspaneler och medicinsk utrustning.

Solcellspanelerna är en gåva från elbolaget ETC-el. För den blockerade Gazaremsan med sin sönderslagna infrastruktur erbjuder solceller en möjlighet till självständig lokal och ren elproduktion. Solen går inte att blockera.

Delegater

Förutom en besättning på 5 personer kommer Marianne att föra med sig upp till åtta delegater på varje sträcka. Namnen på dessa kommer att tillkännages efterhand. På de första sträckorna

återfinns bland andra:

Göteborg - Helsingborg 10-11/5

- Maria Svensson, tillförordnad talesperson, Feministiskt initiativ
  - Mikael M Karlsson, ordförande Ship to Gaza
  - Henry Ascher, professor i folkhälsovetenskap, barnläkare
  - Lennart Berggren, filmare
  - Dror Feiler, musiker, talesperson Ship to Gaza
-

SKOLSEGREGATIONEN ÖKAR AV GUNNAR STENSSON

Det helt oreglerade fria skolvalet är förödande för lärarnas auktoritet, ställer städer och samhällen mot varandra, omöjliggör styrning och planering, tömmer skolsystemet på pengar och ökar skolsegregationen, som en undersökning nyligen visade.

Ett aktuellt exempel. Tre fjärdedelar av eleverna i Landskrona väljer bort stadens egna gymnasier. 75 elever av 100 vill hellre studera i Lund eller Helsingborg! Varför?

Inte för att undervisningen på Selma Lagerlöf-gymnasiet och Alvar Gullstrandgymnasiet i Landskrona är sämre än till exempel den på Katte i Lund. Tvärtom.

Inte för att programutbudet är för litet. Det finns många inriktningar att välja mellan.

Det som lockar eleverna från Landskrona är verklighetsfrämmande drömmar om ett liv i närheten av fiken, restaurangerna, shoppingen och nöjena i centrala Lund (och Helsingborg).

Konsekvensen av elevflykten blir att programutbudet i Landskrona blir fattigare, att lärarna tvingas söka sig bort, att kostnaden för skattebetalarna ökar och att Landskrona utarmas kulturellt.

Inte bara Landskrona drabbas. Samma problem finns i Eslöv, Trelleborg, Hässleholm med flera gymnasiestäder.

De som väljer bort gymnasierna i Landskrona (Eslöv, Trelleborg, Hässleholm) väljer att börja sin arbetsdag en timme tidigare på morgnarna och en timme senare på kvällarna. Under en gymnasietid som omfattar cirka 1000 skoldagar kommer de att förlänga sin arbetstid med 2000 timmar.

Deras resor sker vid en tid på dygnet då tågen är överlastade och ofta försenade.

Det handlar om "Fritt skolval Skåne", ett av de dumliberala beslut som hackat sönder den sammanhållna svenska skolan till en kraftlös hög sprattlande fragment.

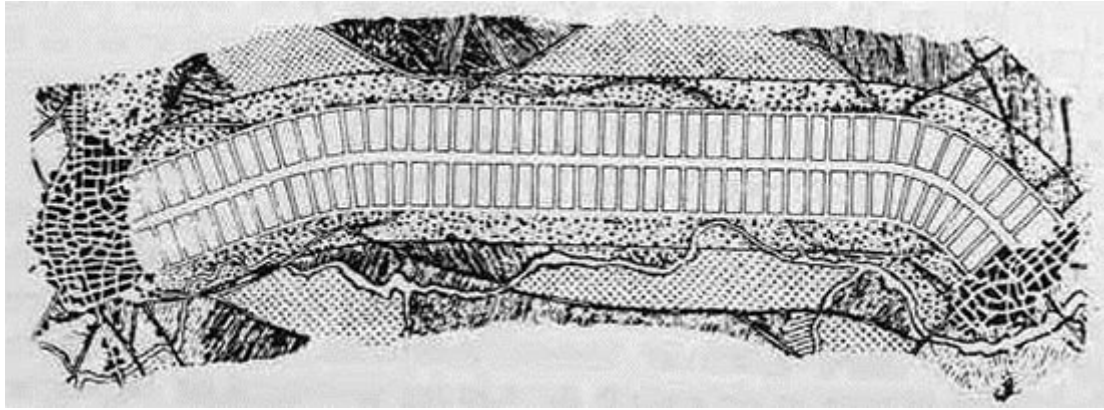
Utbildningsnämnden i Lund ska hedras för sitt beslut att alla behöriga lundaelever ska ha förtur till Lunds gymnasier. Det innebär att de inte blir bortkörda från sina egna skolor. Landskrona, Eslöv, Trelleborg och Hässleholm är lättade. De får behålla åtminstone en del av sina elever. Det är ett litet steg i rätt riktning – och följaktligen rasar FP.

OECD beskriver den svenska skolutvecklingen som en unik katastrof som accelererat de senaste nio åren.

Gustav Fridolin, MP, har sagt att han ska rädda skolan på hundra dagar. Han har skäl att citera Hamlet: "Ur led är tiden, ve att jag är den,
som föddes att den leda rätt igen."

MOT BÄTTRE VETANDE – SKA NU LUND BYGGA VÄRLDENS KORTASTE OCH DYRASTE SPÅRVÄG? AV STAFFAN LINDBERG

Lunds framtid?

Bandstad planerad av den spanske arkitekten Arturo Soria (1844-1920)

Trafikverket har nu svängt och bestämt sig för att föreslå regeringen att Lund ska få del av pengarna från stadsmiljöavtalet för att bygga en spårväg mellan Lund C och forskningsanläggningen på Brunnsberg i nordöst. Skälet som anges är att Lund och regionen ska slippa betala tillbaka 27 miljoner i planeringspengar till Europeiska Banken.

Detta sker alltså just nu medan det samtidigt pågår en utredning om trafikplaneringen i Lund, en s.k. second opinion, som mycket väl kan visa att det finns bättre alternativ för Lunds framtida trafikmiljö än en ensidig och mycket dyr satsning på en kort spårväg. Laddningsbara el-bussar kan t ex sättas in på alla Lunds busslinjer till en kostnad som är mindre än hälften av vad denna spårvägssatsning beräknas kosta.

Utredningen har kommit till efter en omfattande mobilisering av medborgare i Lund som är kritiska till spårvägsplanerna och som fick en politisk röst i kommunalvalet 2014.

Det är flera kritiska frågor som utredningen ska svara på. Vilket kapacitetsbehov finns för trafiksträckan inom en tidsperiod av 15-20 år? Hur ser alternativen ut, som t ex el-bussar från centrala Lund, direktbussar från Malmö till Brunnsberg liksom från Helsingborg och Landskrona? Vilken är tidsvinsten med en spårväg?

Hur får man ekonomi i en spårväg på fem kilometer? Hur säkerställa driften, underhåll och hålla beredskap för motorhaveri, signalfel, krockskador, reservdelsbrist, etc., vilket kan leda till långa avställningstider. Ju mindre spårvägssystem, desto högre kostnad givetvis för underhåll och beredskap relativt sett. Tala om negativa skalfördelar.

För att få ihop det blir det sedan omöjligt att stoppa en utbyggnad av spårvägen in i Lunds centrum eftersom detta skulle framstå som ekonomiskt nödvändigt. För att inte tala om alla nedlagda busslinjer för att mer eller mindre tvinga folk att åka med spårvagnarna.

Varför föregripa, ja, rent av köra över den utredning som nu pågår?

Den viktigaste invändningen är dock stadsplanemässig och frågan om hur vi vill att Lund ska utvecklas i framtiden. Lund är en rund stad som genom historien har vuxit koncentriskt.

Årsring har lagts till årsring på denna klassiska medeltida stadskärna med en från början hjärtformad karaktär.

Här skiljer sig Lund markant från andra städer. När industrialismen bröt in blev det nya bandstäder kring räls och motorvägar. Folk skulle till fabriken kl. 06.00. och hem igen kl. 16.00. Det blev tråkiga städer och ekologiskt förödande. På 1960-talet förskonades Lund med nöd och näppe. En planerad motorväg tvärs genom staden stoppades i sista stund av modiga politiker. Ändå har Lund vuxit framgångsrikt och är nu den största industristaden i Skåne.

Bandstaden är gammalt stadstänkande hämtat från den industriella tid då spår- och motorvägar var de dominerande urbana trafikslagen och städer byggdes kring dessa. Idag, när de stora fabrikerna är försvunna och folk bor och arbetar på olika ställen och olika tider i och runt kunskapsstäderna, finns helt ny teknologi för kollektivtrafik baserad på laddningsbara elbussar. I morgon kommer små självstyrande minibussar som tar folk på tvären och överallt.

Den nuvarande trafikplaneringen är mer fråga om varumärke för det nya Lund än baserat på beräknade resandebehov de närmaste femton åren. I en mastersuppsats på Ekonomihögskolan i januari i år, skriven av Felix Miranda Thyrén, finns en kostnads-nyttanalytisk av en spårväg i Lund som visar att den inte är samhällsekonomiskt lönsam utan måste ses som ett sätt för kommunen att bygga ut staden i en enda riktning. Spårbunden trafik, tror man, ger höjda markpriser för företagsbyggnader och bostäder. Lunds nya Klondyke! Men högre hyror för bostäder, företag och samhällsinstitutioner bidrar inte till samhällsnyttan enligt min mening!

Spårvägen kan bli en riktig gökunge i Lunds utveckling. Den planerade spårvägen från Lund C till ESS kan dränera staden på det sociala liv och den innovativa kreativitet som tidigare gjort den så levande. Med det linjära tänkandet finns en stark risk att staden blir till ett streck, en smal remsa som sjuder av aktivitet.

Allt utanför blir periferi. Redan nu har man inte råd med två av stadsdelsbiblioteken (Järnåkra och Nöbbelöv). Vad blir det kvar av den levande kunskapsstaden när spårvägen tillåts underminera Lunds ekonomi under många år framöver och hjärtat förblöder?

Lunds öppet runda, lugna och gemytliga miljö är dess främsta tillgång i form av kulturhistoria och nära socialt samspel för utveckling av gamla och nya aktiviteter, mötesplatser och boende. Det borde vara ett riksintresse att denna miljö bevaras.

USA OCH EU ÖPPNAR MOT KUBA, SVERIGE LIGGER EFTER AV BERTIL EGERÖ

I höstas meddelade Margot Wallström officiellt att regeringen vill lämna den ensidiga kontakten med de s.k. dissidenterna och återupprätta bilaterala kontakter med Kubanska staten. Början till ett töväder, kanske stimulerat av signalerna från Vita Huset?

”Du vet förstås att Sverige är en stor bidragsgivare till dissidenterna”,

säger Claudia Pérez när jag möter henne på Mormors kafé i Malmö. Claudia, 24 år, gör sin första resa utanför Kuba. Hon har varit på resande fot i några veckor, och längtar nu hem. Höjdpunkten under besöket var ett möte i Helsingfors med de nordeuropeiska solidaritetsorganisationerna.

Claudia har en viktig roll. Hon svarar nu inom Kubas ”vänskapsinstitut” ICAP för alla kontakter med de nordiska länderna. Vårt korta samtal räcker inte för att ge henne ett bredare perspektiv på läget i Sverige; dagens politiska låsning i alla partier och svensk-kubanska föreningens relativa isolering från samhällsdebatten.

UD tänker långsiktigt

Claudia har hört en del om Margot Wallström och att ett omtänkande är på gång. Jag ser inget i den vägen på UD's hemsida, men lyckas utverka ett svar från departementssekreteraren Michael Nordenberg. Så här svarade han häromdagen:

”Sverige välkomnar närmandet mellan USA och Kuba och regeringens långsiktiga ambition är en återupprättad bilateral dialog med Kuba. Som ett led i denna ambition besöker kabinetssekreterare Annika Söder Kuba senare denna vecka.

Sveriges Kubapolitik förs framförallt inom ramen för EU, med syfte att främja mänskliga rättigheter och demokrati på Kuba. Ett flertal EU-länder har under det senaste året även gjort besök på Kuba på politisk nivå. Bland annat besökte EU:s höga representant för utrikesfrågor, Federica Mogherini, Havanna i april.”

Varför ”långsiktig”? Kanske för att frågan ännu inte är mogen. Margot känner säkert motvinden; inget riksdagsparti stöder idag en öppnare politik gentemot Kuba. Den borgerliga pressen utgör inget undantag. Jag visar Claudia ett ex av Dagens ETC – den snabbt växande nykomlingen bland dagstidningarna. Den tar in reportage från Kuba, men dess redaktionella hållning är klar: Johan Ehrenbergs ledare hade titeln ’Det kubanska misslyckandet’.

Reformpolitiken ännu inte förstådd i Sverige

Johan verkar inte riktigt ha förstått djupet av den reformpolitik som nu prövas i Kuba. Den centralstyrning som rått i fem decennier är på väg att luckras upp. Regimen söker efter vägar att öppna för marknad och privat produktion utan att revolutionens fundamentala värden går förlorade. Jag berättar för Claudia om det vetenskapliga samarbetet mellan Kuba och andra länder kring alternativa utvecklingsvägar. Men sådana frågor har hon uppenbarligen inte kunnat sätta sig in i.

Ändå studerar Claudia just nu internationella relationer, ett stort och viktigt område som borde påverka ICAPs samarbete med våra länder. Men nej, så långt har hon inte kommit – eller uppmuntrats att komma. ”Brigadresorna är den stora ögonöppnaren för er” säger hon trosvist. De resorna ordnas av solidaritetsorganisationerna och är en produkt från de tidiga åren när rörsockret skulle skördas och den kubanska revolutionen stod högt i kurs i den europeiska vänstern.

Idag är sitsen en annan. Massturismen lockar alltfler svenskar. Den kände Kuba-kritikern Thomas Gustafsson lär ha lett lyxturistresor genom landet, och svenska reseorganisationer lockar med sina olika paket. Nog borde de organisationerna vara ett viktigt mål för ICAP?

Jag testar Claudia på frågan om vår public service: Lotten Collins reportage från Kuba i P1, kanske den viktigaste vägen att påverka många svenskars syn på landet. Men nej, liksom den kubanska journalist jag nyligen mötte har ICAP ingen koll på utländska journalister i landet.

Utom möjligen på DN's frilansare Henrik Brandão Jönsson som reste in som turist och ändå försökte göra reportage. I början av året släppte han flera artiklar med många sakfel i DN.

Vi får göra det jobbet själva

Kuba verkar inte ha någon samlad politik för att förbättra sin "image" i kapitalistiska länder. ICAP sysslar med det klassiska vänskapsutbytet, inget mer. Kubanska ambassaden gör inte mycket väsen av sig – eller kanske nobbas den av våra media? Vår egen ambassad i Havanna lever på utbytet inom EU-kretsen, och på (des-)informationen från dissidenterna.

Jag misstänker att det mesta – och bästa – utbytet sker inom kultursektorn. Musikgrupper, dansare, teaterfolk har utbyten som många av oss får glädje av när vi besöker olika framföranden i Sverige. Men vet vi egentligen så mycket om hur kulturen frodas i Kuba? Se där ett uppslag för nästa resa till landet. Följer ni med?

VALBORG I S:T LARS ELLER VAR FINNS BRASAN?

Kollade klockan 9 på morgonen att veden till brasan låg i gläntan mellan lövträden, där barnen från Klostergårdsskolan lagt den. Ja då, där låg den.

Vid tvåtiden på eftermiddagen började det regna. Kollade brasan en sista gång.

Den var borta! Det enda som syntes var spåren från en traktor.

Snabbtryckning. Klockan fyra hade vi samlat ihop nytt bränsle. Himlen klarnade. Solen värmdde.

Halv 7 intog Gustaf Arfwidsson, 90, sin plats för att närvara vid sitt femtionde valborgsfirande i S:t Lars.

En strid ström av människor närmade sig uppför backen till vårdcentralen. Lunds Allmänna Sångförening var redan där, liksom Röda Kapellet. Skolbarnen sålde varm korv. Ingrid Gustafsson hade gett oss tillgång till vatten.

Mässingsmusiken klingade och Klockhuset kastade eko. Barnen dansade. Somliga klättrade i den höga magnolian. Stark ljud sången. Karin Stensson talade om våren som befrielse efter en plågsam vinter. Lunds Allmänna Sångförening avslutade med Sköna maj.

Då flammade redan elden och vårfirarna bildade en tät ring omkring den. Innanför ringen skuttade barnen och kastade in pinnar och kottar i brasan. Skymningen föll. Fullmånen sken. Molnen seglade förbi trädskronorna, men på marken var det vindstilla. Somliga stannade till midnatt.

Gunnar Stensson

15 november

Klockan är fyra.
Skymningen faller redan.
Oj,oj vad det small!
Grått, kala grenar.
Min själ blir ett med träden.
Var är min grönska?

23 november

Träden vaggar tyst
Nu gör de en liten paus
tänker på våren

25 november

Höstsol! Äntligen
stavarna sträcker min rygg
Jag är tretton år

26 november

Jul breder ut sig
griper efter min plånbok
Rädda oss Jesus.

1 december

Den kalla blåsten
angriper min stela kropp
Vem väcker varm vind?
Jag är en brunbjörn
Trycker i mitt filtide
Upp och vinterbada i Höje å

5 december

Dagisbarnen bygger
ett hus av gamla bräder
De betar sig bättre
än politiker

8 december

Jag ligger än, förbereder
uppstigning. Sydsvenskan
var tunn, precis som jag.
Min man sjunger: Åh Rose-Marie,
jag ser dej. Var är Rose-Marie?

12 december

Stormen Alexander
Vi väntar på storm

Skåne hukar lågt
Stormen samlar luft
i väntan på utandning
Vi plattar till oss.

13 december

Stormen har bedarrat
Den blev beskedlig
Grannkvinnan besviket:
Var det sankta Lucia
som lugnade?

14 december

En fin morgon
Sol och stilla
Två skator hoppar omkring
på det gröna friska gräset
De har inte stulit något
vad jag kunde se.

21 december

Årets kortaste dag
överraskar med solsken
Många glada möten.
Jag vänder ansiktet mot solen
Blir nyttigt bestrålad
Snart lyfter jag igen

28 december

Himlen över Malmö
gulröd som stilla eldsflammor
Norrut är det norrsken
Tre dagar kvar på år 2014
Måtte nästa år bli smärtfritt
och fullt av kreativitet
och sånger.
Gitarren i hörnet
ser anklagande på mig
säger: Jag vill ha nya
strängar och användas igen
Gott nytt år! Stäm mig
och klipp vänster hands naglar

4 januari

Kallt klart snett solsken
ger trädskuggor på
två gröna gräsmattor

som följer mig.

Trettonafton

Å, min stora familj alla vänliga grannar
ni är dyrbarare än
guld rökelse och myrra
Jag borde hurra för er!
Fast då måste jag göra
några andningsövningar först

16 januari

Jag ser en solglimt
i vattenpussar och ögon. Vi har överlevt.

18 januari

Några snöflingor
väntar på att få vila
i denna vecka.
Ja, välkomna ner
Ni får gärna ligga några dar
Det gör barn glada
Här får de skratta
högt och glatt.
Det stör ingen, hoppas jag

23 januari

Hjalmar Gullberg
Byta ett ord eller två
gjorde det lätt att gå
Alla människors möte
borde vara så.
Mötte en ung kille
med bruna, glada ögon
Han var utejobbare
och gillade vädret.
Vindstill och lagom kallt.
Jag instämde:
Måtte det fortsätta.
Vi önskade varandra
trevlig helg
och jag vandrade iväg
i uppforsbacken med ny ung energi.

24 januari

Nu har vi plötsligt ett snötäcke
Hinner barnen åka i backen

innan snön smälter
Snälla snö, ligg kvar ett tag
som snön gjorde i Småland.
Vi åkte i Aspebacken
Den var hisnande brant
på den tiden. Nu har den blivit
en liten snäll lutning
Är det jag eller backen
som förändrats?

8 februari

Planerade en halvtimmes promenad
Det såg fint ut inifrån. Solen sken
När jag kom ut
höll jag på att kastas omkull
av en isig elak vindstöt.
In igen, gamla krokiga käring!
väste den.
Men jag trotsade och fortsatte
Jag hade ju mina stavar

11 februari

Idag hörde jag en fågel
som lät som våren
Han tolkade vad jag kände
och kvittrade bort min ryggsmärta
En terapifågel
Jag legitimerar den omedelbart.

20 februari

Nu blir jag tyst.
Fram till den första vårdagen
tänker jag tiga som muren.
Där går Karin, säger dom.
Hon är en mur, en tyst stenmur.
Man hör i alla fall hennes stavar.
Men då,
när lärkorna slår
i skyn sin drill
och svalorna bygger sina bon
på logen
När marskattorna jamar
och den första fjärilen fladdrar,
då ska jag inte längre
vara stum

21 Mars

Vårdagjämning

Det behöver inte vara solsken jämt

Idag har solen gömt sig

bakom månen ett tag.

Nu är dagen och natten lika långa.

8 april

Nu är våren här!

Varmt, soligt,

blommor, vårfåglar

Himlen är blå

Leve våren!

Australisk kommentar i invandringsfrågan

